

3. beh. ¹⁴/₁₂ (F. sp. 1823). *Loven stadfæstet 19. december 1956.* (Lovt. nr. 336).

Efter de almindelige regler i retsplejelovens kap. 32 om forberedelse af domsforhandling i retssager, der i første instans henhører under landsretterne, skulle forberedelsen af disse sager fra de ved den i 1956 gennemførte opdeling af Københavns amts nordre og søndre birks retskredse oprettede nye retskredse ske ved vedkommende underret, når tingstedet lå uden for København. Landsretssagerne fra disse områder havde hidtil været forberedt ved østre landsret, fordi såvel nordre som søndre birks retskredse havde tingsted i København.

Det af justitsministeren fremsatte lovforslag gik ud på en *general* regel om, at det ved kongelig anordning skulle kunne bestemmes, at forberedelsen af landsretssager skal foregå ved landsretten også for så vidt angår sager hidrørende fra andre retskredse end dem, der har tingsted i den retskreds, hvor landsretten har sit sæde.

Under lovforslagets behandling i folketinget ændredes det derhen, at det udtrykkelig i loven nævnes, i hvilke retskredse forberedelsen af de omhandlede landsretssager skal finde sted ved landsretten og ikke efter den almindelige regel ved vedkommende underret. Loven fik herefter følgende indhold:

Retsplejelovens § 171, stk. 1, 2. punktum, affattes således:

„Underretterne i Frederiksberg birk, i Ballerup, Hvidovre, Rødovre, Glostrup, Tårnby og Hørsholm samt i de retskredse, der bliver oprettet i Gentofte, Lyngby og Gladsaxe, skal i denne henseende anses for at have tingsteder i København.“

I retsplejelovens § 338, stk. 2, 1. punktum, ændres ordene „i hvilken henseende underretten i Frederiksberg birk skal anses at have tingsted i København“ til: „i hvilken henseende underretterne i Frederiksberg birk, i Ballerup, Hvidovre, Rødovre, Glostrup, Tårnby og Hørsholm samt i de retskredse, der bliver oprettet i Gentofte, Lyngby og Gladsaxe, skal anses for at have tingsteder i København.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget gav justitsministeren i overensstemmelse med erklæringer fra de to landsretspræsidenter udtryk